

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏՆԷ՝ ԸՆԿԵՐ ԿԻԿՕ (Գր. Թորոսեան)
ԽՄԲԱԳԻՐՆԵՐ՝ ԵՍ. ԴԱՆԻ, ԱՆ. ՄԵՆՔ, ԴԱՆԻ, ԱՆՈՆԻ,
ՀԱՄԱԿՈՂՆԵՐ՝ ԱՐԵԱՐՈՒՆԻ ՍՐԲԱԶԱՆ, Յ. ԱՆՓԻՍԵ, Վ. ԱՐԶՈՒԵԱՆ, Ա. ԴԱՍՊԵՐՅԱՆ (Փոփոխելի)

ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՅ

Ես եմ «Ծաղիկ» եւ ինձ գտա «Ծաղիկ» չափի ցանցնաւ:
Իմ անունս պարսկ լեզու արեւմտեան լեզուներէն է:
Իմ փառս կը ցոյց տայ իմ զորութիւնը:
Ամէն մարդ պէտք է յարգէ եւ գլխուն վրայ հարգէ զիս:
Ո՛չ ոք պէտք է աչքը չենէ իմ փառսը, քանի որ աչքը չենցողիմ ասքը
Կլայ:
Պէտք չէ իմ փառսը ձեռք կոխողը անցնել:
Պէտք չէ ցնդանալ, երբ ձեռքը յարգածներէն չապուի:
Պէտք է ձայն անգամ չհանել եւ գլխուն վրայ դնել, երբ ձեռքը
դնէ գլուխը այս սխալներէն մեզ:
Երբ ցաւ բարկանալ, պէտք չէ մեղանշել:
Եւ երբ մեղանշելու մօտ ըլլաք, պէտք է... հացախ խմել:

Թիի 97 Տնորէն Ռ. Սազանեան

Հասցէ՝ Ղալաթիա, Գուրգուշու խան թիւ 7

ՆՐԵՐԾԱՐԹԻ 10 ՄԱՐՏ 1909 ذى الحجة 1328 قورشونى خاندە نومرو ۷

ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՐՏԻ

ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
ԲԻՒԶԱՆԴԻՈՆ/ 30 ՈՍԿԻՆ ՀԱՄԱՐ

Եւ ի՞նչ անուանուի իմ անունը
ստացաւ:

Գր. Թորոսեան 1909

Առ Պատուարժան խորհուրդին
Մարտիկ-Կապույտ զանգուարեան
Կ. Պոլիս

Պատ. Կապույտ 93 թիւին մէջ
կարդալով Բիւզանդիոն ազատ Հո-
յակներէն մահադէմը՝ Նիկոմիդացի Ի-
րան համակիրներս շտապեցինք նա-
ւաճանդիստ, առաջին շոգենաւով իսկ
«Պոլիս» նետուելով՝ յուզարկաւորու-
թեան փառաւոր հանդէսին ներկայ
գտնուելու համար:

Բայց մեր անձաբակ բազմէն՝ չո-
ղենաւները փախցուցեր էինք. ուստի
Պատ. Կապույտը նոյն մահադէմով
տուած ծանօթութեան համաձայն ու-
ղեցինք մասնակցիլ ժողովրդային
40ական փառայի հանգանակութեան,
որով ազատ Հայաստանին Հայաս-
տանի բարեկեցիկներուն համար
30 ոսկին ետ պիտի դարձուի՝ խրմ-
րագրապետ չլլալիք Բիւզանդիոն
հանդէսին, որպէս զի ատով կարող ըլ-
լայ ըստովին կատարելագործուած
նոր եւ խոշոր թմրուկ մը գնելով՝
գիշեր ցորեկ ի նպաստ Իթիհատի
զարնել, միեւնոյն ժամանակ աւելի
քաղցր աւելի երջանկաւէտ ցուցնել
ճգնելով Հայաստանի մեր եղբայր-
ներուն դժբաղդ եւ թշուառ վի-
ճակը:

Ներկայիս կը ստանաք 10
զրուշի փուլ այդ նպատակով, կը
յուսանք որ ուրիշներ ալ հետեւելով
մեզի, քիչ ժամանակէն կարելի կ'ըլ-
լայ այդ 30 ոսկի Աղք. պարտքը
վճարել:

Մնաժք յարգանք
Ծաղիկ-Կապույտի ձեռքի
յաճախորդներէն
ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՅ

×

Իզմիտէն տասը էնայինք	10	Ղ.
Պիմէն Զարդարեան	2	»
Ռ. Ս.	5	»
Եր. Թոլ.	5	»
Գր. Թոր.	5	»
Գ. Պ.	20	»
Արամ Մ.	5	»
Արշակ Պաթիկյար	10	»

Գումար 62 »

(Հանգանակութիւնը կը շարունակուի)

ՏԵՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

ՄԷՀՄԷՏ ԱԼԻԻ ՀԵՏ

Այսօր յանկարծակի եւ մէկ քանի
բաց նամակներով, Հէյկը Թանգիգիյի
ըստած աւազակային որջին նախա-
գահը, այդ ձիւ գող հոշակուած
Մէհմէտ Ալին, մեծ ու նշանաւոր
դէմք մը դարձաւ Պոլսահայ լրագ-
րութեան եւ նոյն իսկ ամբողջ Թուր-
քիոյ մէջ:

Ասկէ վերջ շատ աննշան ու ան-
շուք կը մնան մեծ հերոսը՝ Մեծն
Հայկ ալ Միլիթարա գլխաւորաբար,
ճիշտակերտ իր բոլոր ֆասուլեայի
փիլադներով, Սապահ Գիւլը իր
բիւզանդաւայել փորով, ես իմբոլոր
... Կիլոյաբանութիւններով, Տի-
րայր Վրդ. իր բոլոր վերակազմա-
լութիւնով եւ խաղաղութիւն մէջ կա-
տարած իր որդախնամ գործերով,
Տեղապահը Պուրսայում հին օրե-
րու մէջ հերոսաբար ճամբու դրած
խեղճ գաւառացիներով, Արիստակէս
Գասպարեանը՝ Միլիթար Եպս. Վեհա-
պետեանի աքսորման առթիւ գրուած
ներուն կարկտաններ գտնուել քա-
ջագործութիւնը, ընկեր Գաբուներու
դռնապանութիւնէ եւ աշխուրթիւնէ ի
հերոսութիւն բարձրանալը, Մու-
պահաճիներու Դրդ. կարգի Օս-
մանիէ պատուանշան ունենալը, Չըլ-
դատեան վարդապետի կոչակարի մը
կնկան հետ կռուելով յաղթուելը,
բոլոր Սուլթանաբանութիւնները,
Օսմ. Բօմիդէին բոլոր անդոյ հե-
րոսութիւնները եւ վերջապէս բոլոր
Սուրբերուն եւ Մարտիրոսներուն
քաջած տառապանքները եւ Նախա-
վկայ Ստեփաննոսին քարկոծութիւնը
ոչինչ, պարզապէս ոչինչ կը մնան այ-
սօր այն մեծ իրողութեան, այն մեծ
հերոսութեան եւ այն մեծ ծառայու-
թեան քով, զոր մի ոմն Թօր գաբուցի
Մէհմէտ Ալի՝ — թշնամին Հայ Աղգին
եւ... բարեկամը Հայ լրագրագետ-
ներու, երկայնահասակ խմբագիր-
ներու, վարդապետներու, քահանա-
ներու բժիշկներու —, այսօր կը մա-
տուցանէ մեր գրականութեան:

Աղքատիկ էր մեր գրականու-
թիւնը պարզապէս անոր համար որ

բանաստեղծներ ունէր Տիրան Զրաք-
եանի եւ Մերուժան Պարսամեանի
պէս, բանասէրներ Արշակ Ալպոյաճ-
եանի նման, վիպագիրներ՝ Բասիմի
պէս, հրապարակագիրներ՝ Ենովք
Արմէնի նման, աղագայիններ Արիկ
Մուպահաճեանի այլաբով, վարդա-
պետներ՝ Պարտիզակցի, Տաճատի,
Տիրայրի, Եղնիկ Պապեանի, Եղնիկ
Գալաթեանի, Միլիթար Զըլաթեանի
տեսակէն եւ այս աղքատիկ գրա-
կանութիւնը, որ ունեցած էր իր ոս-
կեղարը ունեցաւ նաեւ իր... ակա-
նադարը, որ այս օրերս պայթեցաւ
Բիւզանդիոնէն եւ հոտը տարած-
ուեցաւ մինչեւ Մանգուսե ու Ժա-
մանակ:

Երկու հատ Հայ ազատական թեր-
թեր, երկու հատ զաղէթաճի... հե-
րակէսներ, յաջորդաբար անդիմակ
մնացին... Մէհմէտ Ալիի մը ձեռքով:
Ա.Ֆէրիթ Մէհմէտ Ալի. մարդը
մինչեւ այսօր իր բոլոր ըրածները
քաւեց... երեք նամակով. երեք
նամակներ որոնք ծակը շերիմ կա՛մ
էլերու արքայութիւնը զրկող հնօր-
եայ Իրատէներէն աւելի ահաբե-
կիլ էր...:

Բիւզանդիոն ժողովալճի:
Մանգուսե ժողովալճի:
Վա՛յ, պապա՛մ վա՛յ:
Ալ ի՛նչու համար Հայ աղգը մարդ
չըլլայ. այլ եւս խալթ կը խառնէ
Հայ աղգը եթէ զեկեկոսքիւն ընէ եւ
մարդ չըլլայ:

Ասանկ երկու հատ պատուական
թերթեր ունենալէ յետոյ. տասնիկ
երկու հատ ժողովալճի... ժողո-
նալիստներ ունենալէ ետքը,
«խալթ» ուտել է մարդ չըլլալը բա-
րեկամներս:

Մանգուսե եւ Բիւզանդիոն հին օրե-
րու մէջ մէյմէկ ժողովրդական դպրոց
կը կարծէինք. ճիշտ է որ դարձեալ
դպրոցներ են. բայց դպրոց մը ուր
մարդուս կը սովորեցնեն թէ՛ Ա. ինչ-
պէս կարելի է ջարդի օրերուն Չէ
ժամուան մէջ Սուլթանէն թերթի
արտօնութիւն տառապալ եւ Բ. ինչպէս

կարելի է Ռոպէր Եղընեանին տալ-
խառնութիւն ընել կամ Հէյկը
Թանգիգիյի բէյիզին, Սուլթան Հա-
միտին պէնտեններէն ըլլալու համար:
Ես խեղճ Կիլոս ալ, մի՛շտ կի-
կոյարար կը կարծէի կոր որ, Բիւ-
զանդիոն, Արեւելք, Մանգուսե եւ
ժամանակ, վերջապէս բոլոր թեր-
թերը, կ'աշխատին Աղգին փառքին
եւ բարգաւաճմանը համար. կ'աշխա-
տին որ ապագայ սերունդը կրթուի
եւ բան սովորի...:

Բայց եկու տես որ ասորքեր բանի
համար կ'աշխատին եղբ...:

Մէկը՝ Մանգուսե եւ իր եղբայրը
ծանօթ ժողովալճի Գ. Փայիզը
(قايض) Բիւթայէի, նըշանի, Կապույտի
համար կ'աշխատին եղբ եւ միւսը
Բիւզանդիոն՝ Վինըր Պանթի եւ Գուշտի
Հիոնէի մէջ դրամ դիզելու եւ Ֆէ-
րիտի տուններ կառուցանելու հա-
մար:

Միայն մեր էջը փալան չունի
եղբ...:

Եւ արդէն մեր էջը իշու ձագ է,
եթէ չնորհըով էջ ըլլար, այսօր ինք
ալ փալան մը կ'ունենար եւ չնորհ-
ըով էլերու կարգը կ'անցնէր:

Եւ այս ամէնուն պատճառը Մէհ-
մէտ Ալին է, որուն թանկագին կենաց
եւ արեւադարձութեան համար որչափ
աղօթեն, Յովհաննէս Գայսեփեան՝
Կեսարացի եւ Բիւզանդիոնի Բէհեան՝
Կեսարացի, այնքան քիչ է: Այդ
Մէհմէտ Ալին բախտ ծնած է. հին
օրերու մէջ կաշառք ուտելով հոգին
կ'ելլէր եւ այսօր դարձեալ սքան-
չելի ճամբայ մը գտաւ նոր գումար-
ներ ուտելու:

Քէլեան բերնէն կտրած, ինքզին-
քէն խնայած եւ զէյթին հացով հա-
ւաքած այն կիլիկիոյ կարմուկ ոս-
կիները հետզհետէ Թօր գաբու Մէհ-
մէտ Ալի պէյ Էֆէնտի հազրէթլէրի-
նին ապարանքը պիտի զրկէ՝ եթէ
մինչեւ այսօր չէ զրկած, որպէս զի
տեօվլէթլու, Ֆէխամէթլու Բէյիզ
պէյ Էֆէնտին նոր յայտնութիւններ
չընէ, Թօ՛ղ որ նոր յայտնութիւն-
ներու պէտք չկայ. անանկ յայտ-
նութիւն մը ըրաւ որ ասկէ վերջ
զալիքներուն քով տասը փառայ չեն
ըներ նոր ըսելիքները:

Իզմիլեան հայրիկին մասին ծոռ-
նալ տալ, այդ մեծ աքսորականին,
այդ աղգընտիր Պատրիարքին, այդ

վեհ. Կաթողիկոսին մասին և այն ալ Մէհմէտ Ալիի մը ձուռնալ տալ... Ինչու այս ամէնը, հարցնելը աւելորդ է, ապացուցանելու համար որ, մարդ իր Ազգը սիրած կ'ըլլայ նաեւ երբ ձուռնալ տայ Մէհմէտ Ալիին:

Այս ազգասիրութիւնը մուտ գըտաւ մեր մէջ այն օրը երբ ծնաւ... Տիգրան ձիւլէլէկեան, որ ինչպէս ամէն մարդ գիտէ մեծ ազգասէր մըն էր, մեծ հայասէր... Կաթողիկ մը և առաջնակարգ ու վարպետ ձուռնալի մը: Հանգուցեալ ձիւլէլէկեան այս առթիւ կազմած էր անօնիմ գօ-օրէ. ռաթիֆ ընկերակցութիւն մը, նոր տեսակ «Ծիրքէթը խայրէէ... միլլէթը էրմէնեան» անուն, որուն գլխաւոր լատենտէրներն էին՝ Արմէն Լուսինեան (Ա. Ատենապետ) Վահան վարդապետ (Բ. Ատենապետ), Տաճատ վրդ. (Ա. ատենապետ) Մ. Ա. (Բ. ատենապետ) և Տիգրան ձիւլէլէկեան (գանձապետ):

Եւ ոչ ոք կրնայ ուրանալ որ Տիգրան ձիւլէլէկ, ամէն օր մարտաւար և ստրկանութեան դուռը ըլլալով հանդերձ, նշանաւոր ազգասէր մըն էր և ազգը սիրելը ապացուցանելու համար... Սուրհանգակ կը հրատարակէր:

Սահմանադրական հայուն գործերը այս հրաշալի վիճակին մէջն են անաւասիկ այսօր և այս է պատճառը որ նոր տեղեկութիւններու համար թօփ գափու մեկնող առաջին թրա-մուէյը ցատկեցի այցելելու համար Հայ ազգին նոր տեսակ բարերարին՝ Մէհմէտ Ալիին, որ երեք նամակով մէկ քանի թերթերու խմբը անիծեց: Թրամուէյը և մանաւանդ թօփ Գափուինը, թրամուէյի ընկերութեան անօրէն Պ. Բէրտիգարիսի արտադրած գլուխ գործոց գիծերէն մէկն է:

Արդէն այդ գծին յատկացուած ձիւլէլէկ հանգստեան կոչուածներն են Շիլլիի և Պէշիկթաշի գիծերուն: Հին օրերու մէջ ինչ որ էր պետական խորհուրդը բանի ետարար չեղողներուն համար, նոյնն էր նաեւ թօփգարուի գիծը Պ. Բէրտիգարիսի համար: Եւ թօփգարուցիները ստիպուած են ճամբորդել Բերայի աւելցուածներովը, թէ և սխալ է ճամբորդել ըսելը, քանի որ այդ թրամուէյներուն մէջ նստելով աւելի կը տանջուիս քան կը ճամբորդես:

Ճարահատնաւոր թրամուէյին մէջ ձիւլէլէկ ճամբայ ելած են եղեր, մինչդեռ ես կը կարծէի թէ դեռ կեցած ենք քաղել կամ կենալ երեք տարբերութիւն չունին և ասոր համար է որ առտուն նստանք եւ իրիկուան ժամը տանին հազիւ ժամանեցինք թօփ գարու յետ երկարատեւ և տաժա-նակիր... ուղեւորութեան կը զարմա-նամ թէ ինչու մինչեւ այսօր թուրք կառավարութիւնը հայերը կ'աքսո-րէր, կը բանտարկէր եւ կը տանջէր, աւելորդ յոգնութիւններ. եթէ չաքաթ մը ամէն օր ստիպէր անոնք որ թրամուէյով թօփ գափու երթան գան, ապահովաբար շատ բնական մահով մը կ'ազատէր անոնց ձեռքէն և ոչ ոք կրնար կասկածիլ թուրք

բարեխնամ կառավարութեան բարե-խղճութեան վրայ:

Իրիկուան մօտ հասանք թօփ գափու և գտանք Մէհմէտ Ալիի բը-նակարանը, որ հայոց փարաներովը կառուցած հրաշալի շէնք մըն է: Դուռը կը դարենք և ելաւք գալան հարթաքնութեան մը ետքը հազիւ կարելի կ'ըլլայ ինծի ներս մտնել Մէհմէտ Ալիի բնակարանին դռնիցէն:

Ամբողջ հայու դրամով, հայու փարայով չքեղօրէն կահաւորուած դռնիցէ մը որ կարծեմ Պուլկարիոյ նախարարապետը անգամ չունի:

Աթոռի մը վրայ կը նստիմ սրտի կատարեալ դոհուակութեամբ, որովհետեւ այդ աթոռին մէջ բնակա-նաբար ամէն հայ իրաւունք մը ունի: Մէհմէտ Ալի ներս կը մտնէ և թեթեւ մը կը ծածագի երբ քառթս կը ներկայացնեմ իրեն:

Յ Ք Յ Օ

Խմբագրապետ «Ծաղիկ»ի

— Հասկցա՛յ. ա՛յ ձեր ձեռքէն ազատելիք չունիմ. այլեւս բանս գործս ձգելու և մինչեւ իրիկուն ձեր ժուռնալի լրագրատնիկներուն և խմբագիրներուն դիմակները վա՛ր առնելու եմ... — Ներեցէ՛ք ո՛վ նախկին Մէհ-մէտ Ալի պէյդ և արդի սոսկական Մէհմէտ Ալիդ, դո՛ւն որ այնքան Հայեր ծակը կը թխէիք և մինչեւ իրիկուն կը հարցաքննէիք զանոնք, հիմա ալ կարծեմ նոր պաշտօն մը կրցար ձեռք ձգել. այլեւս դո՛ւն Հայ Ազգը լուսաւորող... լամպա-նեղէն մէկն ես. մինք մութին մէջ էինք, դո՛ւն ամէն բան մէջտեղ հա-նեցիր:

— Ե՛ս արդէն հինէն ի վեր Հայուն բարեկամ եմ. միշտ Հայը սիրած եմ և Հայուն բարիք ընելու համար ընկերներուս հետ կռիւ կ'ընէի... — Ըսել է դրամ չէի՛ք առներ կաշառքի ձեռք տակ: — Աստուած չընէ. Հայ գործա-կալներ ունէի որոնք արդէն իմ տեղս կ'աշխատէին և անձամբ ինծի նուէրներ կը բերէին... — Բայց ներեցէ՛ք, իրա՞ն է որ Մանգուսի Թովհանէս Գայսերեա-նին թուղթերուն մէջ ժուռնալներու սեւագրութիւնները գտնուած են... — Աստուած քանի՛ հատ է... — Բայց ատիկա ի՛նչ առնչու-թիւն ունի Մանգուսի արտօնատի-րոջ ժուռնալներուն հետ... — Հո՛գ չէ. պատասխանէ դու: — Բնականաբար մէկ հատ է, թէ և երեք ընտրութիւն ունի... — Երեք ընտրութիւնը մէկ կողմ. Աստուած մէկ է ըսիր. չէ՞. անանկ ալ հաւատայ Գայսերեանի ժուռնալ-ձիւլէլէկեան... — Հո՛, հո՛, հո՛. ըսել է ազա-տական անկախ օռնական ջո՛ւրը ին-կաւ... — Ջուրը ինչալը խնդիր չէ. խղ-դուցեալ անգամ... — Ազատել կարելի չէ՞... — Բի՛յ մը վերջը կ'ըսեմ քեզի... — Ներեցէ՛ք ո՛վ Հէյեթթը Թա՛հ

գիգիլէի նախկին նախագահ, ի՛նչ կարծիք ունիք Բիգանդիոն հայա-թերթի ազգասէր Բիգանդ Բէշեանի մասին... — Օ՛հ. անկէ ազգասէրը տասը փարա չընէր. մարդը իր ազգը այն-քան կը սիրէ որ Անատոլիի Հայե-րուն արցունքը սրբելու և անոնց երջանկութիւն մը պարգեւած ըլլա-լու համար ելաւ Բիգանդիոնին մէջ գրեց թէ՛ Անատոլիի մէջ բան մը չկայ...

— Բայց խնդիրը հիմա ատոր վրայ չէ՛... անցէ՛ք ատոնք...

— Ամմաա՛ երտիմ. հետեւութիւն պիտի հանեմ... Ասկէ կ'երեւի ու-րեմն որ երբ մարդ մը իր արեւա-կիցներուն համար կը գրէ թէ թը-ուառ չեն, անթի չեն, չափելով իր լեցուն փորին վրայ, ըսել է այդ մարդը ի՛նչ ալ ունենայ կը ծախէ... փարա վաստկելու համար. ինչպէս որ Իգմիրեանը...

— Ի՛նչ է ըրեր Իգմիրեանին... — Մեծ բարիք մը...

— Ժուռնալ տալը բարիք է: — Հին օրերու մէջ բարիք էր և Բէշեան իրեւ բարեգործ մարդ... Ժուռնալ կուտար: — Ուրիշ բաներ ալ կա՞ն դեռ... — Ծա՛տ... — Ուրիշ որո՞նք կան ժուռնալի խմբագիրներէն... — Մէկ հատը մուռաւ, չա՛տ աղէկ ըրաւ որ մեռաւ. այդ մեռնո-ղին գործակիցն ալ կայ. երկայնա-հասակ խմբագիր մը, որ ժուռնալ-նէրը կը գրէր... — Ուրիշ. Բասիմը այս ամէնուն մէջ մտտ ունի՞ր... — Թամամ... ան մարդը իր շուքէն կը վախնար և Զապիթէ կանչուած ատենը պէշ լուրջութեամբ կ'եր-թար կուգար... — Ի՛նչէն է սակայն որ մինչեւ այսօր կը լսէիք...

— Կաշառքի կ'սպասէի. բայց երբ տեսայ որ կաշառք չերեկէ զատ ետեւէս ինկած են... այն ստոն ես ալ որոշեցի իրենց խմբը անիծել...

— Բայց ի՛նչպէս կ'ըլլայ որ Բէշեան կամ Գայսերեան չէին վախնար ու կը գրէին... — Քեօքթըքիք քոյ պուլմուշար տէյնեկսի կեպիօրլար. ես դեռ անցեալ օր Գայսերեանն ալ տեսայ Պապը Ալիի առջեւ և պատ-ուիրեցի որ ալ չգրէ. բայց մտիկ չըրաւ...

— Ուրիշ ըսելիքներ ալ ունի՞ք դու: — Իմ քույր բա՞ն կը փնտռես. վաղը միւս օր տես ի՛նչ դիմակներ վար պիտի առնեմ. ի՛նչ ընես ապրե-լու է. առաջ Հայերը վախցնելով կ'ապրէինք, հիմա ալ դարձեալ նոյն Հայերն են որ տարբեր կերպով վախ-ցնելով պիտի ապրինք:

— Աստուածդ սիրես, Մէհմէտ Ա-լի, ամաական ի՛նչ կ'առնէիր Հայե-րէն:

— Ե՛ս ի՛նչ գիտնամ, սաչալի միայն գիտեմ որ այսօր 70000 ոսկի ունիմ և այս 70000 ոսկին Հայերու շնորհիւ չահած եմ:

— Իրա՞ն է որ Յովհ. Գայսերեանը քեզի ժուռնալ կուտար:

— Միայն ա՛ն, դեռ ինչե՛ր, ին-չե՛ր... ամէն մարդ ժուռնալի էր ին ըէմիմի մէջ:

— Հաղա դո՛ւն,

— Հարկաւ ես ալ ժուռնալի էի:

— Կ'ըսեն որ հայ հարուստները քե-զի ամաական կուտան եղեր, որպէս զի զիրենք չձերբակալեն կամ ճամ-բորդութեանց արգելք չըլլաս:

— Իրենց էնայիտութեան թող չկը-տանան. անոնք կուտային և ես կ'առ-նէի: Ամէն մարդ կրցածը կուտար: Բիւրքէին քեւրքիւ բալթօ կը շի-նէր ինծի, գոհարալաճառը աղա-մանդներ կը զրկէր կնկանս, սուճին ընտիր ջուր կը զրկէր և ես կ'ապրէի... ապրիլ պէտք էր Պ. խմբագիր, հասկցա՛ր:

Այս միջոցին դրան զանգակը զարնուցաւ և հինգ վայրկեան վեր-ջը երկու կեսարացի լրագրատնիկներ ներս ինկան իրարու հետ կուռելով, որպէս զի աւելի առաջ մտնեն Մէհ-մէտ Ալիին քով, որ այդ միջոցին փռուած թաշեայ թիկնաթուղի մը խորը ուրախութեան պիտի խենդե-նար...:

Երկու ազգասէր դագերաճինները յոտս Մէհմէտ Ալիի թիկնաթուղի ի-րենց յարգանքները դնելու աճապա-րանքին մէջ երբեք չէին նշմարած ինծի որ այս զուեշտին ելքին կը սպասէի:

— Այալարընը էօբէյիմ,

— Աման պէյ չֆէնտի, սիւզ պի-լիրսինիդ:

— Պէյ չֆէնտի պիւղ եարտըն, սէն եարմա...

— Անյիշալար եղէք Տէր Նախա-գահ:

Վալլահի՛, պիլլահի, ետըն պիր մէթիլ եաղտըրըմ զաղէթամտա:

— Ես Տէր Նախագահ, Ազգիս մէջ ձայն չունիմ. ես կրնամ վարկը բար-ձրացնել...

Ամա՛ն, կողմնիւ սկզբէմ պէյ չֆէնտի. այազլարընա զաբանայըմ, պէն իթաիմ սէն էթմէ... Ու փոխասպարէթիւնը դեռ կը շարունակուէր և կ'երեւի պիտի շա-րունակէր մինչեւ կէս գիշեր...

Ես կամաց մը դուրս ելայ... Տե-սակցութիւնս բանի մը ծառա-յած էր:

ԸՆԿԵՐ ԿԻՆՕ

ՑԱՒԱԿՑԱԿԱՆ ԳԻՐԵՐ

Աղիզիմ, Օհանէս
Չօք թէհսուրէի էթաիմ. իշիթաիմ քի պու կիւնլէրտէ գօգուլար մէյտա-նա չըգմըշ. հիշ քէնտիլի պօղմա. Ալլահ գուլլարընը եարաթաղը վա-գըթ հերերիւ գուլում տէմիլ. սէն երերիւտիւն ամմա պաշա չըգմառըն. հէր նէ հալ իսէ, պիղիմ աչալի պիր հաֆթատուն հէր շէյի աւուտուր. պանա տա չօք շէյ տէտիլէր. ֆաղաթ պու կիւն պէնի Րու մէլի թարաֆլա-րընա վալիլիկէ կէսնտէրիօրլար. Պու-րասընա թուրքիա տէրլէր, պիղիմ միլլէթէ տէ կըմէնիլիք. վաղաւ չու

Մէջմէտ Ալի էտէպիզին ետքաղը-
նրտա պէշէնմէտիմ. քէնտիսիլէ պու-
գատար տօթ օլտուղումուզ հալաէ,
շիմտի պէշէն շէյլէր ետքաղըն. նէ իսէ
Օհանէսէսիլիմ, հէր շէյ ունութըլըր:
Եալընը ունութամարըլմ պիր շէյ
վար իսէ, օ տա սէնիլէ պէրապէր
Պէշիլը Աստատա չընարլար արասըն-
տա կէշիթիլիլիմ վազըթ տըր. հէյ
կիտի կիւնէր հէյ... սէն բէշիմ սը-
րա կէշիթ իտիմ. պէն զարնըմ տի-
քիպ կէզէր իտիմ. էկէր չու Սահ-
մանաղուլթիւն իւսթէ կէշիլիլիլ օլա
իտի, սէնի տէ պիր իւթպէի պալա
իւթէնէքիմ. նէ իսէ կէշէնէ մա-
ղի տէրլէր. ֆէնա հալտէ գօգօղըմ.
կէշիլիլ գիւնէրին իւթըրաւը իշին
համիլը բուսուլամա իքի լիւրա կէշ-
տէր. իքի լիւրան եօգսա, իքի մէշի-
տիլէ իլէ իքիթիմ իտէրիմ:

Մուհիպպին
ԹՕՊԷՐ

×

«Սիրելի զաւակս Բիւզանդ»

Օղլու՛մ առ ինչեր կ'ըլլան, ինչեր
կը դառնան վարը. ինչու միւ-
շեւ հիմա ինծի չես գրեր. ես քե-
զի զաւակի չափ կը սիրեմ. ես
հարգեմ աչ օղլու՛մ, մարդ պա-
պալընէն բան չի ծածկեր: Մինչեւ
հիմայ եթէ ինծի գրէիր ես Ազնիւս
կը զրէլէ՛ մապէշինձի տիւթէթիլու
Իզլէթ փաշային կամ Պէշիլիլիլ
մուհաթըլը տէօվէթիլուՄէնմէտ փա-
շային եւ տէրտիդ տէրման մը կը
գտնէի:

«Օղլու՛մ Բազանդ, ինծի նայե՛
փարալի ինթիւս ունի՛ս. մի նեղուիր
բա՛ն ես Սուլթան Համիթին Ազ-
նիւր զրկեմ եւ կամ արգ ընեմ.
Վեհափաւը ինծի այնքան կը սիրէ
որ ուզածս կուտայ. չն՞ս գիտեր որ
ես աւելն օր երլուըն էի. ես կրնամ
ուզածիդ չափ ինսան հանել տալ քեզի:

«Վախ, զաւալը Բիւզանդ, վախ,
աս օրն՞րն ալ պիտի տեսնէիր:
հէր նէ հալ իսէ, Ալլահ տէօվէթէ
զաւալ վէրմէսին, Ալլահ սանէի շա-
հանէտէ ինչալլահ սէնի կիւնէ էսկի
հալինէ կէթիլիլ:

«Պուրատա հէփսի էյի տիրէր,
Նուրեանըն սէլամը վար. Ազնիւէ տէ
մազսուս սէլամար:

Մնամ աղօթաշար

ԲԱՐԹՈՒՂԻՄԷՈՍ ԱՐՔԵՊՍ.

Ղ.Փոլսք, 4 Մարտ

Մօնչէն Օհանէս

Նիհայէթ սէն տէ փաթլադ վէր-
տին. զաթէն պէն շաշիթըլըմ քի
նասըլ օլուր տա չուուն, պուուն
եազասընտան եազալարլար տա սէնի
պու կիւնէ գաթար յեղալիսական
տէյի եուտարլար. ծօ՛ սէն ալլիլ
իտին սապահ ագլամ Պօն Մարշէնին
եանընտաքի աղարթըմանըմ կէլէն.
կէճէլէրի պէնի ուլուլմաղ ըտըն.
սապահա գատար երուսաղէմ մէսէ-
լէսինտէն պահս իտէր իտիք. նասըլ
օլուր քի սէն եաղ կիպի սուլուն
իւսթիւնէ չըգարըն: Պանա պադ
եօգարտա պիր Ալլահ վար, իշթէ
սէնին պաշընտա ֆէլաքէթ կէլտի:
Վա՛ր պապանա սէլամ սէօլէ:

ԲԷՕԶԷԿ ԱՆՏՈՆ

Ազնուամեծար

Բիւզանդ ԷՏ. Բէքեան

Ազնուամեծար սիրելի.

Երկնաւոր թագաւորն մեր Յիսուս
Քրիստոս, որ կը մխիթարէ աշի-
նեւը, որ կը սրբէ որբին արցունքը,
որ հաց կուտայ սովեալին եւ ջուր
ծարսւին. որ ինծի 12 տարի Պատ-
րիարք ըրաւ եւ քիչ մնաց կաթո-
ղիկոս կ'ընէր, որ 3¹ 000 ոսկի դի-
ւել տուաւ ինծի եւ ամբողջ ազգա-
կաններս մարդու կարգ անցուց, իր
երկնային մխիթարութեալը, իր ա-
ռատագութ շնորհներով կը լեցնէ
զարձեալ ձեզ ու ձեր տպարանը, կը
վերցնէ պօթքօթը, կը սրբէ ձեր
ճակտէն ժուռնալիսի աղտը:

Տայր երկինք, որ Սահմանադ-
րութիւնը առնէր քալէր Թուրքիա-
յէն եւ մենք զարձեալ Օգոստոսա-
փառին հովանիին տակ աճէինք ու
զօրանայինք, բարգաւաճէինք ու
ուրախանայինք, տօնէինք ու ցնծա-
յինք:

Ո՛վ ազնուամեծար սիրելի. Ասա-
ուած ինք հաննի ձեզի, օրհնէ ձեր
ջանքերը, զօրացնէ ձեր միտք, ար-
դիւնաւորէ ձեր ժուռնալները, չու-
տով իշմիածին ճամբէ Իզմիրեանը,
որպէս զի այս տիղի հրապարակը
մեզի մնայ:

Օրհնածայն ողջունիւ

Մնամք աղօթարար

ex-Պատրիարք Կ. Պոլսոյ

ՄԱՂԱՔԻԱ ԱՐՔԵՊՍ.

ՊՈԼՍՈՑ

ՔԱՂԱՔԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

→→→→→

ՊՈԼՍՈՑ ԳՐԱԽՈՍԻ ԵՎ ՓԱՆՈՍԻ

Թաղապետական ընդհ. փողովը
իր սովի օրուան նիստին մէջ հե-
տեւեալ որոշումները առած է, Պո-
լիսը գրախոսի մը վերածելու համար:

1.— Պիտի արգիլէ փողոցներու
մէջ կառքերու երթեւեկութիւնը եւ
պիտի որոշէ որ ասկէ վերջ օդին
մէջ նոր փողոցներ չիւնուին կառքե-
րու համար:

2.— Հինգական զրչ. տուգանքի
պիտի դատապարտուին այն չունեւը
որոնք առանց արտօնութեան կը մի-
զեն փողոցներուն մէջ. իսկ տասը
զրչ. երբ...

3.— Փողոցներուն մէջ կէսօրէ
առաջ մարդ չպիտի քալէ. իսկ
կէսօրէ վերջ քալողները պարտաւոր
են ռաբերնին առանց փողոցի քա-
րերուն քոնու քալել:

4.— Բաղաքին զանազան տե-
ղերը ձրի ճաշարաններ պիտի բաց-
ուին, որպէս զի այլեւս փողոցներու
մէջ մարդիկ պանիր հաց ուտելով
չպատին եւ փողոցները հացի փըշ-
րանքներ թափելով չաղտոտեն:

5.— Բաղաքին բարեկարգու-
թեան չիլաւելու համար հարկաւոր
է որ կիրակի օրեր Շիտակ ճամբուն
վրայ կարճահասակ եւ կամ չափա-
զանց բարձրահասակ մարդիկ չպատին:

6.— Մայրաքաղաքին մէջ ասկէ
վերջ արգիլուած է բացարձակապէս
գարեջուրի սիւճառ ունիլ. որովհետեւ
բժշկական քննութեամբ ստուգուած

է որ, գարեջուրը բնակիչներուն մէջը
կը շատցնէ եւ քաղաքը կ'ողողէ:

7.— Չմեռը փողոցներուն մէջ
բացի լապտերներէ, վառարաններ
պիտի գետեղուին, որպէսզի ան-
ցորդները չմտն. որովհետեւ երբ մը-
սին, քիթերուն ծայրը կը կարմրի
եւ ասիկա քաղաքին բարեկարգու-
թեան կը վնասէ բնականաբար:

8.— Թաղապետութիւնը խստիւ
պիտի հսկէ որ հացերը երբեք 300
տրամով չը ծախուին: Որովհետեւ
ամբողջ հացերը երբոր ամբողջ ըլլան
բնակիչները չառ կ'ուտեն եւ չառ
ուտելով քաղաքին կոյուղիները կը
աւրուին:

9.— Թաղապետական չաւուշն-
ը խստիւ պիտի հսկեն որ փողոցնե-
րուն մէջ լրագրի կտորներ չը գըտ-
նուին, որովհետեւ լրագրիներուն մէջ
կրնայ ըլլալ որ «Աստուծոյ» անունը
եւ կամ ամէնէն կարեւորը «Սուլ-
թանին» անունը գտնուի:

10.— Որոշուած ժամէն ետք թող
չպիտի տրուի որ փողոցներուն մէջ
ուտելիք ծախուի. եթէ նոյն իսկ քա-
ղաքին բնակիչները անօթութենէ
մեռնին:

11.— Արգիլուած է պատահան-
ներուն առջին աղջկանց նստիլը. նըս-
տողը քաղաքապետարան կը տար-
ուի եւ հոն երեք օր պարկէշտ ջա-
վուշներու հսկողութեան տակ կը
բանտարկուի:

12.— Թրամուէյները ասկէջ վերջ
մարդոց կողմէ պիտի քաշուին քանի
որ ձիերը թէ՛ խօսք չեն հասկնար եւ
թէ տրուած հրամանները անստուծով
փողոցները կ'աղտոտեն:

13.— Բաղաքին մէջ շոգենաւներ
նստակներ, մալուխներ եւ սալա-
փուխներ պիտի հաստատուին, որ-
պէս զի անձրեւոտ օրեր մեր բնա-
կիչներէն անոնք որ լողալ չգիտեն,
կարենան անվտանգ մէկ մայթէն
միւսը անցնիլ:

14.— Որոշուած է նաեւ որ ասկէ վերջ
մայրաքաղաքի բնակիչները երկու-
շարթի օրերը ֆէս, միւս հինգ օրերը
խալբալ եւ կիրակի օրերը գլխարկ
պիտի դնեն:

Բաղաքապետարանի ընդհ. Ժո-
ղովը յոյս ունի որ այս 14 յօդուած-
ներուն շնորհիւ կարելի պիտի ըլլայ
մայրաքաղաքը տիպար... ասիսով
մը վերածել... սայի...

Բաղաքապետ

Զիվէր ՊէՅ

(Կեղծը)

ԱՊՏԱԿՆԵՐ

ԶԱՐԿ, ԲԱՅՑ ՄՏԻՎ ԸՐԷ՛

*** Սուլթանը դեռ անազին
հարստութիւն ունի. իր երկու-
զի նկուղներուն մէջ 60 միլիոն
ոսկի ունի եղեր, որուն 10 միլիոնը
հնչիւն: Եւ ըսել թէ անատուրի մէջ
մարդիկ անօթութենէ կը մեռնին եւ
Թուրքիա փարաւորութեան երեսէն
կործանելու վրայ է:

*** Կովկասահայ ամենէն մեծ
խումբը կիրակի օր մայրաքաղաք հա-

ԿԱՐԴԱՑԷՔ

ՄԵՐ Դ. ԷԶԸ

«Կալուր»ի եւ «Ծաղիկ»ի սիւրբիզը
սրամիտ եւ շահաւետ

սաւ. Տակաւին չտեսայ Տիկ. Մայ-
սուրեանը, բայց արդէն իր համբաւը
տարածուած է Պոլսոյ մէջ: Թօգաթ-
լեանի մէջ տեսայ սակաւն Պ. Յա-
րութիւնեանը, որ շիրին տղամարդ-
մըն է եւ միւսնոյն ատեն կարող դե-
րասան մը: Խումբը վաղը գիշեր
ներկայացուի պիտի սկսի Միւս-
պօյի «գէշ հովիւները»ով: Այս
խումբը ուշքումի պէտք չունի սա-
կայն, որովհետեւ թէ լաւ տարրերէ
կազմուած է եւ թէ Միրիճանեանի
պէս ուշքումի էմբուզարիօ մը ու-
նի:

*** Սուլթան Համիտ առողջ
է եղեր. Սուլթանին անձնական
բժիշկը՝ Իպրահիմ փաշա իբրտ ան-
ցեր է նոյս բանը մեզի անպատճառ
հաւատացնելու համար: Չենք գիտեր
թէ՛ ինչո՞ւ այսքան իրարանցում:
Թօհաֆ չէ՛յ...

*** Անեքիմ վարչապետ եւ
անեքիմ Շիրքէթ. իրար աղէկ գտեր
էք՝ Սկիւտարի եւ Գուկուլունճուգի
խեղճ ժողովուրդին դէմ դնելու հա-
մար: Ինչի՛ս սահմանադրական վա-
չապետն է Հիլմի փաշան, երբ ժո-
ղովուրդին ներկայացուցիչներուն
կ'սպառնայ թէ՛ ձեզի դէմ զրահա-
ւոր հանել կուտամ: Խեղճ Բեհալը
փաշա, եթէ այս խօսքը դուն ըսած
ըլլայիր, տե՛ս թէ Օսմ. Բօֆիդէն
ինչ ձիւներ կը բերէր գլխուդ:

*** Վարդգէս, մեր սիրելի
բարեկամը, իր հինգ ոսկինոց բառ-
տեւին կորսնցուցեր է... Այլա-
տանքի Տունդին մէջ: Կ'երեւի «Այ-
լատանքի Տուն»ին ներկայ գանուող-
ներէն մէկը, հիմակունէն էլ գօրծ-
նական եղանակով սէսեր է ցրց տալ
իր... աշխատասիրութիւնը:

*** Տեղապահը Պատրիարքա-
րանի դիւանները այցելած միջո-
ցին կարգ մը տւելորդ մարդիկ տե-
սեր է, որոնք նստած սուրճ կը խը-
մեն եւ... ամսական կառնեն: Ա-
նոնցմէ մէկուն քանի մը տող գիր
գրել տալով տեսնուեր է որ մէկ
տողի մէջ տասը սխալ ունի: Տեղա-
պահ Սրբազանը որոշեւ է Հայերէն
ուղագրութեան դասատու մը վար-
ձել, այդ կարգի պաշտօնաւնէրու
համար:

*** Բերայի երիտասարդներու
Միութիւնը վերջապէս տունէ մը
գտաւ եւ վարձեց. այդ տան մէջ է
որ պիտի միանան Բերայի երիտա-
սարդները եւ Բերայի Հայ երիտա-
սարդներուն ինկած պատիւները վեր
պիտի բարձրացնեն:

*** Բաղաքապետը փոխուե-
ցաւ. տեսնենք Պոլսոյ փողոցները
երբ պիտի փոխուին:

ՎԱՂԸ «ԿԱՎՈՇ»

ՊՇԵՏՕՆԱԿԱՆ ԶԵԿՈՒՅՈՒՄԸ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ռ. ՍԱԳԱՆԿԱՆ

«ԾԱՂԻԿ»—«ԿԱՎՈՇ»-Ի ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
(«ԲԻՆԶԱՆԳԻՆ»-Ի ԶԱՓ ԴՐԱՆԱՆ)

Ծաղիկ եւ կավաօս միասին, տարեկան, Պոլսոյ համար 80, վեցամսեայ՝ 45 դրու: Ծաղիկ կամ կավաօս՝ առանձին՝ տարեկան 45 դրու:

Ծաղիկ եւ կավաօս միասին, տարեկան, Դաշաշի համար 100, վեցամսեայ՝ 60 դրու: Ծաղիկ կամ կավաօս՝ առանձին՝ տարեկան 60, վեցամսեայ՝ 35 դրու:

Ծաղիկ եւ կավաօս միասին, Արասահմանի համար տարեկան 52 ճր. վեցամսեայ՝ 13 ճր.: Ծաղիկ կամ կավաօս՝ առանձին՝ տարեկան 15, վեցամսեայ՝ 8 ճրան:

Ոչ ոք զօրով բաժանող կ'առձանագրուի:

Դրամը կանխիկ չզրկողները եւ մեր փառան ուսողները կ'անձեռնաբերուին... կը խայտառակեն:

La Grande Fabrique

1908Ի ԶՄՐԱՆ ԵՒ ԱՇՆԱՆ

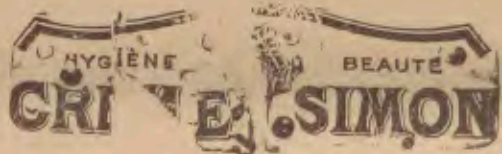
ՆՈՐՈՑԹՆԵՐԸ

Փ Ն Տ Ո Ե Ց Է Ք

Շ Թ Ա Յ Ն

ՎԱՃԱՌԱՏԱՆՑ ՄԷՋ

ՊՈԼԻՍ ԵՒ ՂԱԼԱԹԻԱ

ՎԱՅԵԼՉԱՍԵՐ ԿԻՆԵՐԸ

ՈՐՈՆՔ ԿՈՒՉԵՆ ՊԱՇՏՆԵԼ

ԻՐԵՆՑ ԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆԸ

ՊԵՏԻ Է ԱՄԷՆ ՕՐ ԴՈՐԾԱՇԵՆ

ՃԵՄԱՐԻՑ

ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆԸ

ԿԼԻՍԵՐԻՆՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱՇ

ՀՆԱՐՈՒՄ 1860

ԱՄԵՆԱՇԻՆ

ԳԵՂԵՑԿԱՅՆՈՎ ԶԵՄԵԼ

ԿԸ ԳՏՆՈՒԻ —

ԴԵՂԱՐԱՆԵՐՈՒ — ՀՈՏԵՂԻՆԱՑ ԽԱՆՈՒԹՆԵՐՈՒ —

— ՊԱՋԱՐՆԵՐՈՒ ՄԷՋ —

ԳՆԵԼՈՒ ԱՏԵՆ Լաւ Ուշադրութիւն Ընել —

— ՎԱՃԱՌԱՆԻՇԻՆ ԵՒ ՄԵՐԺԵՂ —

ԿԵՂՇ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ —

ԲՐՆՉԱՓՈՇԻ

ՕՃԱՌ

ՍԻՄՈՆ

ՔՐԷՄ ՍԻՄՈՆ

ԱՌԱՅՅՊԻՍՈՒԹԻ

ԲԱՅԱՐՉԱԿԱՊԷՍ ՄԱՔՈՒՐ

Ժ. ՍԻՄՈՆ - ԲԱՐԻՋ

ՄԵՐ ՍԻՐԲՐԻՉԸ

ՍՐԱՄԻՏ ԵՒ ՇԱՀԱՒՈՐ

★★★★★ ԻՆՉ ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ
ԿԱՑ Բ. ԳԵՉԵԱՆԻ ԵՒ ԵՌԱԶԱՆ
ՆԷՍ ԳԱՅՄԻՐԵԱՆԻ ՄԻՋԵՒ.★★★

Շաբաթ մը պայմանաժամ, է՛ն աղւոր, է՛ն կարճ է. է՛ն սրա- միտ պատասխանը տուողը պի- տի ստանայ իր տուգինն մը լու- սանկարը, քարոյ-բողոքի ձեռով: Երկրորդ մրցանակը շահողը՝ կես տուգինն: Պատասխանները կը հրա- տարակոսին շաբաթ օրերը, իսկ հա- ցումները կ'ըլլան երկուշաբթի: Պա- տասխանները պետք է զրկուին մին- չ արբաթ օր:

Ինքշուքու խանի կայսրութեան մասնաւոր է. միակ լուսանկարիչն է

ՄԻՄՈՆ

414, Բերա, Շիշակ-ձաւքայ, 114 Ուրեմն, Տիկիններ, Օրիորդներ եւ Պարոններ միտքերիդ սրեցէք եւ պատասխանեցէք:

Մեր Ա. Ե. Բ. մրցանակները շա- հողները, պիտի երբան հոն լուսա- նկարութեամբ:

Ամենէն սրամիտ պատասխան տուողին լուսանկարը պիտի հրա- տարակենք մեր քերթին մէջ:

ՀԱՃԻՍԱՐԻՄ

ՀԱՅ ՄԻԱԿ ՄԵՆ ՇԱՐԱՐԱՎԱՃԱՌ ԲԵՐԱ, ՄԵԾ-ՓՈՂՈՑ, ԹԱԳՈՒՄ

Ո՛վ Հայեր, շաբաթի պէս Հայեր, ո՛ւրկէ պէտք է գնէք դուք ձեր շա- քարները, հարսնիքի, նշանաւորի, ընդունելութեան շաքարները, պօն- պօնները, իրփրները, անուշեղէն- ները, կաթօները, շոքոլադերը, ո՛ւրկէ պէտք է գնէք այն ամէն բան որոնք չեն ինչ համ կուտան:

ՀԱՃԻ ՍԱՐԻՄԷՆ

Ո՛վ Հայեր, իրիկունները ո՛ւր պէտք է խմէք ձեր մէկ-երկու դա- ւաթ օդին, ո՛ւր պէտք է խմէք ձեր գարնշուրը ընտիր մէղէներով:

Դիմեցէք Հաճի Սարիմ, գնէցէք Հաճի Սարիմէն:

Հանի Սարիմ, Հանի Սարիմ Պօնպօններուդ եւ կը մարիմ:

ՀԱՅ ԶԻՆԱՎԱՃԱՌ ՂԱՍԹԻՈՑ
ԶԱՐԵՎ ՊԵՆԿԵԱՆ

Ուղղակի Ամերիկայէն բերել տուած եւ ամենաբարձր զէնքեր, վաճառելով կանխիկ եւ անսխալ վճարումներով:

Դիմեցէք Ղալաքիա, Գարաբէյի բաղնիքին կից քիւ 57 վաճառանցր:

ԴԵՂԱԳՈՐԾՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՄԵՆԱԿԱՐԵՒՈՐ
ՇԻՇԵՐ

(Verres pharmaceutique)

Դեղարաններու եւ դեղօրէից վաճառականներուն համար մասնաւոր շին- ւած շիշերը մինչեւ հիմա Հրեայ վաճառական մը մօտօքոյ ըրած էր: Այժմ ուրախ ենք յայտարարելու որ տիար Մկրտիչ Պօղոսօֆ (Ալլըր Էֆէնտի խան, Թիւ 27 գրասենեակը) ձեռնարկած է այս գործին եւ ունի ճոխ ու այ- լազան մթերք մը այդ կարգի ամէն կերպ շիշերու եւ կարող է մրցիլ ամէն կերպով: Վստահ եւ ապահով ենք որ Թէ՛ Պոլսոյ եւ Թէ՛ գաւառի մեր բոլոր Հայ դեղագործները եւ ճօնկաքները պիտի փութան իրենց գնումը ընել այս Հայ եւ այս ճիւղին մէջ մէկ հստիկ անւտրական տունէն, քաջալերելու համար Հայ ձեռնարկուն որ միեւնոյն ատեն ամենաթիւնը ընալան ընտրած է իրեն:

ԻՄԱՍՆԱԳԻՏ ԱՏԱՄՆԱԲՈՑԺ

ՏՈՔՐՈՒ Մ. ԱՅԱՆԵԱՆ

Վկայեալ Բարիդի համալսարանէն, եւ անձնական ատամնաբոյժ եր- ջանկայիչատակ Մուղաֆէրէտտին Շահին:

Բերա Մեծ Փողոց, ռուսական դեսպանատան դիմաց Սիթէ տը Սիբի, ուր կը դարձանէ ամէն տեսակ ակոսյի, ինտի եւ բերնի հիւանդութիւններ վերջնական ընդունուած մէթոտներով, կեղծ ակոսաներ ասն քրօշէ է ասն բլաք տասը տարի ապահովութեամբ:

Սոյն դարձանները կը կատարուին Գաղղիական եւ Ամերիկեան ամե- նապիթին հնարուած գործիքներով, որով հնթական՝ ամէն տեսակ գործո- ղութիւնները պիտի ընդունին, առանց ցաւի եւ անանց քնացուելու: Դար- մանատունը Բարիդեան մասնագիտական վերջին սրտէմով, իր տեսակին մէջ եղական է: Այցելեցէ՛ք եւ դատեցէ՛ք:

MAYER-ՄԱԵՐ

ՂԱԼԱԹԻԱ ԵՒ ՊՈԼԻՍ

ՀԱՆԴԵՐՉԵՆՆԵՐՈՒ ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

ԶՄԵՌՆԱՅԻՆ ԶԳԵՍՏՆԵՐ

ԿԻՆԵՐՈՒ, ԱՅՐԵՐՈՒ ԵՒ ՏՂՈՑ ՀԱՄԱՐ

ԱՃԱՆ ԵՒ ԳԻՐԱՄԱՏՉԵԼԻ

ԴԻՄԵՅԷԻ ԵՒ ԳՈՂ ՊԻՏԻ ՄՆԱՔ